Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 9 februari 1934 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 24 juli 1903 om utländsk försäkringsanstalts rätt att driva försäkringsrörelse här i riket m. m.

Genom en den 15 december 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 3, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

1) Lag

angående ändring i vissa delar av lagen den 24 juli 1903 (nr 94 s. 61) om utländsk försäkringsanstalts rätt att driva försäkringsrörelse här i riket.

Härigenom förordnas, *dels* att sista stycket i 4 § lagen den 24 juli 1903 om utländsk försäkringsanstalts rätt att driva försäkringsrörelse här i riket, vilken paragraf senast ändrats genom lagen den 10 maj 1929 (nr 80), skall upphöra att gälla, *dels* att till 6 § i nämnda lag skall fogas ett nytt moment av det innehåll, som nedan angives, *dels ock* att 8 och 9, 12—15, 19 och 21 §§ i lagen, av vilka 9 § ändrats genom lagen den 30 juni 1916 (nr 317), skola erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

Vidtages ändring — — — allmänna tidningarna.

Har av — — — underrätta försäkringsinspektionen.

Generalagent vare pliktig:

att när som helst hålla räkenskaper och handlingar tillgängliga för försäkringsinspektionen eller dess ombud, ävensom att i övrigt lämna de upplysningar, som av inspektionen äskas i fråga om anstalten och dess verksamhet inom riket;

att för varje räkenskapsår, enligt formulär som av försäkringsinspektionen fastställes, upprätta och inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång till inspektionen insända uppgift angående anstaltens verksamhet inom riket samt att inom samma tid låta i allmänna tidningarna införa den del av uppgiften, som inspektionen bestämmer; ävensom

att inom tre månader efter det berättelse om revision av anstaltens räkenskaper och förvaltning blivit å sammanträde med anstaltens delägare framlagd, till försäkringsinspektionen ingiva ett exemplar av denna berättelse.

8 §.

Utländsk försäkringsanstalt, vars rörelse här i riket omfattar livförsäkring, skall i den uppgift angående livförsäkringsverksamheten som enligt 6 § skall för varje räkenskapsår insändas till försäkringsinspektionen under benämningen försäkringsfond såsom skuld upptaga det å räkenskapsårets sista dag beräknade värdet av anstaltens ansvarighet

1) på grund av redan inträffade försäkringsfall (ersättningsreserv) samt
2) på grund av löpande försäkringar (premiereserv).

Premiereserven beräknas enligt grunder som försäkringsinspektionen godkänt.

Försäkringsfonden med tillägg av det belopp, varmed en tjugondel av fonden må överskjuta vad anstalten enligt 4 § nedsatt för livförsäkring, skall redovisas i värdehandlingar av den i 215 § under 1)—6) lagen om försäkringsrörelse omförmälda beskaffenhet eller ock i följande tillgångar av annan art nämligen belopp, som anstalten förskjutit mot säkerhet i försäkringsbrev inom återköpsvärdet, eller i den mån försäkringsinspektionen på framställning av anstalten så medgiver värdet av återförsäkringsbolags ansvarighet på grund av livförsäkringar som övertagits i återförsäkring.

Värdehandling må ej upptagas över sitt verkliga värde. Under förutsättning att de värdehandlingar, i vilka försäkringsfonden jämte tillägg redovisas, beräknas kunna å tider som med hänsyn till beskaffenheten av anstaltens förbindelser prövas tillfredsställande förvandlas i penningar till belopp motsvarande det angivna värdet må dock värdehandling, som varit upptagen jämväl i nästföregående års redovisning, kunna åsättas det då beräknade värdet ändå att marknadsvärdet är lägre.

De värdehandlingar, som avses i 3 mom., skola förvaras här i riket avskilda från anstaltens övriga tillgångar och under minst två särskilda lås med olika nycklar, av vilka en innehaves av ett av försäkringsinspektionen förordnat ombud; försäkringsinspektionen dock obetaget att på framställning av anstalten medgiva, att värdehandlingarna i stället, på sätt och under villkor som av försäkringsinspektionen bestämmas, sättas i särskilt förvar i riksbanken eller annan bank. I de sålunda förvarade handlingarna njute försäkringstagarna panträtt såsom i handfången pant till säkerhet för fullgörandet av anstaltens på försäkringsavtalen grundade förbindelser.

För varje år skall, senast inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång, anstalten sätta i sådant förvar, som nyss är sagt, de värdehandlingar, i vilka redovisas inträdd ökning av försäkringsfonden jämte det i 3 mom. angivna tillägg. I fråga om utbekommande eller utbyte av värdehandling, som satts i särskilt förvar, samt om anmälningsskyldighet för försäkringsinspektionens ombud skola bestämmelserna i 217 § lagen om försäkringsrörelse äga motsvarande tillämpning.

9 §.

Vad på sätt i 4 § omförmäles blivit av utländsk försäkringsanstalt i riksbanken nedsatt må allenast användas till gäldande av fordringar på grund av försäkringsavtal, som tillhöra anstaltens rörelse här i riket, ävensom av böter, avgifter och ersättningar, som i anledning av denna rörelse må åläggas generalagenten eller anstalten, samt, i händelse av särskild administration av anstalts livförsäkringsrörelse här i riket, av administrationsboets fordran hos anstalten.

Minskas det sålunda nedsatta beloppet i följd därav att obligationerna avsevärt nedgå i värde eller att någon del av beloppet åtgår till gäldande av fordringar, böter, avgifter eller ersättningar, eller av annan anledning, eller finner försäkringsinspektionen, att de till redovisning enligt 8 § avsatta tillgångar icke äro tillräckliga, skall bristen fyllas inom fyra veckor efter det generalagenten blivit därom tillsagd av försäkringsinspektionen.

12 §.

Har tillstånd för utländsk försäkringsanstalt att här i riket driva livförsäkringsrörelse återkallats, skall, för tillvaratagande av livförsäkringstagarnas rätt, en särskild administration inträda; och skall med avseende å denna i tillämpliga delar gälla vad i 231—233 §§, 234 § 1—4 mom. samt 235 § lagen om försäkringsrörelse finnes stadgat, därvid upphörandet av anstaltens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i riket motsvarar livförsäkringsbolags trädande i likvidation eller beslut om avträdande av dess egendom till konkurs. I fall som här avses må överlåtelse av livförsäkringarna ske, förutom till inländskt försäkringsbolag, jämväl till utländsk anstalt, som erhållit tillstånd att driva livförsäkringsrörelse här i riket.

Där vid försäkringarnas överlåtande eller eljest uppstått överskott, skall ur detta i första hand gäldas kostnaden för administrationen och oguldet sådant bidrag, varom i 16 § förmäles, varefter återstoden skall överlämnas till den anstalt, vars försäkringar varit föremål för administration.

Har anstalt i annat fall än i 1 mom. avses upphört driva livförsäkringsrörelse här i riket, vare anstalten ändock pliktig att på sätt i 8 § stadgas redovisa försäkringsfond för redan meddelade livförsäkringar jämte tillägg samt i förvar nedsätta de värdehandlingar, vari inträdd ökning av fonden jämte tillägg redovisas; och åligge ombud, som av anstalten jämlikt 11 § utsetts, att årligen till försäkringsinspektionen insända de uppgifter om försäkringsfonden som förut skolat avgivas av generalagenten. Fullgöres ej sådan redovisning och nedsättning eller finnes eljest anledning antaga att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, ankomme på försäkringsinspektionen att besluta, att administration på sätt i 1 mom. sägs skall inträda; dock må ej på den grund att de till redovisning enligt 8 § avsatta tillgångar finnas icke tillräckliga administration föreskrivas, förrän försäkringsinspektionen förelagt anstalten att fylla bristen och denna icke täckts inom fyra veckor efter det anstaltens ombud blivit därom tillsagt av försäk-

ringsinspektionen. Inträder i fall som nu sagts administration, skall vad i 1 mom. sägs om upphörandet av anstaltens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i riket i stället avse meddelandet av beslut om administration.

13 §.

Vill utländsk försäkringsanstalt överlåta samtliga sina till rörelsen här i riket hörande livförsäkringar till inländskt försäkringsbolag eller till utländsk anstalt, som erhållit tillstånd att driva livförsäkringsrörelse här i riket, skall i tillämpliga delar gälla vad i 237 § lagen om försäkringsrörelse stadgas angående överlåtelse av försäkringsbolags livförsäkringar.

14 §.

Utländsk försäkringsanstalt, som driver försäkringsrörelse här i riket, vare pliktig att i alla för allmänheten avsedda meddelanden vid teckning av sin firma utsätta hemlandet ävensom anstaltens egenskap att vara grundad på aktier eller på ömsesidighet eller på andra grunder. Ej må sådan anstalt själv eller genom sina agenter och personal angiva sig hava genom att fullgöra i denna lag föreskriven skyldighet att nedsätta värdehandlingar ställt fullgod säkerhet för sina svenska försäkringstagare eller angiva sig vara beträffande hela sin verksamhet kontrollerad av svenska staten, ej heller må annan beteckning av likartat innehåll användas.

Försäkringsbrev skall innehålla uppgift ej mindre om de för anstalten, som meddelar försäkringen, gällande allmänna försäkringsvillkor, än även om de särskilda villkoren för den försäkring, som i brevet avses.

Där uti meddelanden, som äro avsedda för allmänheten, vid angivande av anstaltens fonder inräknas oguldna förbindelser av delägare eller garanter, skall beloppet av sådana förbindelser särskilt utsättas.

15 §.

Är handling, som enligt denna lag till försäkringsinspektionen ingives, avfattad på främmande språk, skall, där så påfordras, tillika ingivas en bestyrkt svensk översättning därav.

Innan förhållande, som enligt denna lag skall i allmänna tidningarna kungöras, blivit sålunda kungjort, må det icke med laga verkan åberopas mot annan än den, som visas hava därom ägt vetskap. Kungörande, varom nu sagts, skall bekostas av den anstalt, som tillkännagivandet rörer.

Ombud, som enligt 7, 8 eller 11 § förordnats av försäkringsinspektionen, äge av anstalten uppbära ersättning med belopp, som av Konungen bestämmes.

19 §.

Underlåter generalagent att fullgöra vad honom enligt 6 § åligger, eller fullgör av anstalt utsett ombud ej vad enligt 12 § 3 mom. ombudet åligger, eller bryter någon emot föreskrifterna i 14 § 1 eller 2 mom., straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor.

Lag samma vare, där någon bryter emot föreskriften i 14 § 3 mom., eller eljest i meddelanden, som äro avsedda för allmänheten, lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter angående anstalt, varom i denna lag är fråga.

Den, som i fall, varom i 4 eller 6 § eller 12 § 3 mom. förmäles, emot bättre vetande lämnar oriktig uppgift, straffes med böter från och med femtio till och med två tusen kronor, där ej å förseelsen straff är i allmänna strafflagen utsatt.

21 §.

Med livförsäkring förstås i denna lag jämväl livränteförsäkring och kapitalförsäkring för livsfall. Vad i 8, 9, 12 och 13 §§ särskilt stadgas angående livförsäkring skall äga motsvarande tillämpning i fråga om annan personförsäkring, som meddelas för livstid eller för längre tid än tio år.

Angående skyldighet för utländsk försäkringsanstalt, som på grund av trafikförsäkring skall utgiva livränta, att inköpa sådan ränta hos riksförsäkringsanstalten eller hos svenskt försäkringsbolag, gäller vad därom är särskilt stadgat.

Denna lag äger icke tillämpning i fråga om återförsäkringsrörelse.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1934 men skall med undantag av 13 § och 21 § 3 mom. icke äga tillämpning å anstalt, som vid lagens ikraftträdande upphört att här i riket driva livförsäkringsrörelse. Utländsk försäkringsanstalt, som vid lagens ikraftträdande driver försäkringsrörelse här i riket, skall fullgöra den i 8 § föreskrivna nedsättning av värdehandlingar senast åtta månader efter utgången av löpande räkenskapsår.

2) Lag

angående ändrad lydelse av 26 och 27 §§ lagen den 8 april 1927 (nr 77) om försäkringsavtal.

Härigenom förordnas, att 26 § 1 mom. och 27 § lagen den 8 april 1927 om försäkringsavtal skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

26 §.

1 mom. Där försäkringsgivaren — — — — — i konkursen.

Vad sålunda är stadgat skall icke äga tillämpning, då vid livförsäkringsbolags eller annan försäkringsanstalts konkurs särskild administration för tillvaratagande av försäkringstagarens rätt inträder; och gälle i fråga om försäkring, som meddelats av understödsförening, vad därom är i lag särskilt stadgat.

27 §.

Upphör försäkringsgivarens rätt att här i riket driva försäkringsrörelse, äge, där ej särskild administration för tillvaratagande av försäkringstagarens

rätt inträder, försäkringstagaren uppsäga avtalet; och skall vad i 26 § 3 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Har försäkringsgivaren — — — — — likvidationens början.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1934.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

För att utländsk försäkringsanstalt skall få driva försäkringsrörelse här i riket fordras enligt ovannämnda lag den 24 juli 1903 särskilt tillstånd, vilket meddelas av försäkringsinspektionen utom då fråga är om trafikförsäkring, för vilket fall Konungen meddelar tillståndet (4 §). Rörelsen skall drivas genom generalagent såsom syssloman och anstalten skall i allt, som angår försäkringsrörelsen här i riket, lyda under svensk lag samt vara pliktig svara inför svensk domstol och underkasta sig svensk myndighets avgörande (1 och 3 §§). Till tryggande av försäkringstagarnas rätt ha emellertid bestämmelser ej meddelats i vidare mån än att utländska försäkringsanstalter ålagts att, på sätt och under villkor som av försäkringsinspektionen godkännas, i riksbanken nedsätta i svenska statsobligationer vissa bestämda belopp allt efter den försäkringsverksamhet, som här drives. Dessa belopp äro för livförsäkring — varmed i lagen förstås jämväl livränte- och kapitalförsäkring — 100,000 kronor, samma belopp för brandförsäkring eller för sjöförsäkring, 200,000 kronor för trafikförsäkring samt 50,000 kronor för varje annat slag av försäkring (4 §). Belopp, som sålunda nedsatts, må allenast användas till gäldande av fordringar på grund av försäkringsavtal, som tillhöra anstaltens rörelse här i riket, ävensom av böter, avgifter och ersättningar som i anledning av denna rörelse må åläggas generalagenten eller anstalten (9 §). För den händelse försäkringsanstalten upphör att driva rörelsen här i riket, må nedsatt belopp kunna av anstalten utbekommas, därest det visas, att anstaltens samtliga förbindelser på grund av rörelsen här blivit fullgjorda eller att anstalten för deras fullgörande ställt annan säkerhet, som av försäkringsinspektionen godkännes (11 § 2 st.).

Enligt lag den 25 maj 1917 om försäkringsrörelse äro däremot för svenska försäkringsbolag detaljerade bestämmelser meddelade till skydd för försäkringstagarnas rätt. Sålunda skall i försäkringsbolags balansräkning under benämningen försäkringsfond såsom skuld upptagas beräknade värdet av bolagets ansvarighet dels på grund av redan inträffade försäkringsfall (ersättningsreserv) och dels på grund av löpande försäkringar (premiereserv) (212 §). I fråga om bolag, som driva livförsäkringsrörelse eller viss annan försäkringsrörelse, äro särskilda bestämmelser meddelade rörande försäkringsfonden i syfte att skydda försäkringstagarnas rätt. Sålunda skola av Kungl. Maj:t fastställas grunder för bland annat beräkning av premiereserven för livförsäkringar (3 och 7 §§ samt 117 och 123 §§). Vidare skall ett belopp motsvarande försäkrings-

fonden för livförsäkringar redovisas i värdehandlingar av vissa slag eller ock i vissa tillgångar av annan art, nämligen belopp, som bolaget förskjutit mot säkerhet i försäkringsbrev inom återköpsvärdet, samt under vissa förutsättningar värdet av återförsäkringsbolags ansvarighet på grund av i återförsäkring övertagna livförsäkringar ävensom viss annan tillgång av särskild försäkringsteknisk art (215 §). I detta sammanhang må anmärkas, att i lagen förstås med livförsäkring ej endast livförsäkring i egentlig mening, d. v. s. kapitalförsäkring för dödsfall, utan jämväl livränteförsäkring och kapitalförsäkring för livsfall samt att vad i lagen särskilt stadgas angående livförsäkring skall äga motsvarande tillämpning i fråga om annan personförsäkring, som meddelas för livstid eller för längre tid än tio år (2 §). Även i fråga om försäkring av annat slag än personförsäkring skall emellertid i vissa fall försäkringsfond — beräknad efter av Kungl. Maj:t fastställda grunder — redovisas i värdehandlingar av samma art som vid livförsäkring, nämligen då försäkringarna meddelas för all framtid eller för längre tid än tio år (216 §). De värdehandlingar, i vilka enligt vad nu sagts försäkringsfond helt eller delvis redovisas, skola förvaras avskilda från bolagets övriga tillgångar och under minst två särskilda lås med olika nycklar, av vilka en innehaves av ett av försäkringsinspektionen förordnat ombud. I de sålunda förvarade handlingarna skola försäkringstagarna njuta panträtt såsom i handfången pant till säkerhet för fullgörandet av bolagets på försäkringsavtalen grundade förbindelser. För varje år skall bolaget sätta i sådant förvar, som nyss angivits, de värdehandlingar, i vilka inträdd ökning av försäkringsfonden redovisas (217 §). I detta sammanhang bör även framhållas, att bolag, som driver livförsäkringsrörelse, skall till ytterligare tryggande av försäkringstagarnas rätt göra avsättning till säkerhetsfond och, under vissa förhållanden, även till premieåterbäringsreserv (218 §). Syftet med säkerhetsfonden är att vid behov tjäna till utfyllning av premiereserven. Driver försäkringsbolag jämte livförsäkringsrörelse annan försäkringsrörelse, skola tillgångar motsvarande säkerhetsfond och premieåterbäringsreserv, där sådan finnes, redovisas och pantsättas i enlighet med vad som stadgats angående försäkringsfond (219 § 2 st.). — Om försäkringsbolag driver rörelse i utlandet, äger Konungen i fråga om försäkringsfond, säkerhetsfond eller premieåterbäringsreserv för de utländska försäkringarna från i lagen meddelade bestämmelser medgiva de avvikelser, som med hänsyn till utländsk lag prövas erforderliga, i den mån sådant kan ske utan förfång för de inländska försäkringstagarnas säkerhet (220 §).

I 1917 års lag äro jämväl meddelade bestämmelser rörande särskild administration av försäkringsbolags livförsäkringsrörelse (231—235 §§). Dylik administration skall inträda, så snart bolag, som driver livförsäkringsrörelse, trätt i likvidation eller kommit i konkurstillstånd. Syftet med administrationen är att så vitt möjligt undvika att till livförsäkringstagarnas skada realisation sker i vanlig ordning. Även om i det speciella fallet livförsäkringstagarna kunna utbekomma envar den på hans försäkring belöpande andelen av försäkringsfonden, är deras intresse nämligen ingalunda tillgodosett därmed. Det är alltid ovisst, om varje försäkringstagare, som det önskar, kan mot inbetalning av

vad han sålunda utbekommit, hos annat bolag erhålla en försäkring svarande mot den han betingat sig av det likviderande eller i konkurs försatta bolaget. Därför har möjlighet till bibehållande av livförsäkringsavtalen vid såväl rättslig giltighet som faktisk nytta ansetts böra beredas. För detta ändamål skola livförsäkringstagarna till en början tvingas att hålla tillsammans såsom intressenter i en särskild samfällighet, det s. k. administrationsboet. Förvaltningen av detta åligger försäkringsinspektionen. Vid inträdandet av administration skall sålunda inspektionen för livförsäkringstagarnas räkning omhändertaga samtliga de värdehandlingar, i vilka försäkringstagarna enligt vad förut angivits äga panträtt. Härmed övergå på administrationsboet alla bolagets rättigheter och skyldigheter på grund av livförsäkringsavtalen ävensom, där livförsäkringar återförsäkrats, bolagets rättigheter och skyldigheter på grund av återförsäkringarna. För det belopp, varmed omförmälda värdehandlingar kunna finnas i värde understiga livförsäkringsfonden, ökad med en tjugondedel av samma fond, skall administrationsboet äga fordringsrätt hos bolaget. Sedan utredning verkställts angående administrationsboets ställning, skola i första hand åtgärder vidtagas för överflyttning å annat inländskt försäkringsbolag av hela livförsäkringsstocken med därtill hörande tillgångar. Kan sådan överflyttning ej komma till stånd, skall försök göras att få intressenterna i samfälligheten att bilda ett ömsesidigt bolag för försäkringarnas övertagande och rörelsens fortsättande. Kan ej heller detta ske, skall fördelning av administrationsboets tillgångar äga rum, såvida ej samtliga intressenterna överenskomma att administrationen skall fortsättas tills vidare. Vid fördelning av tillgångarna skall varje försäkringstagares fordran anses motsvara hans andel i försäkringsfonden.

Med avseende å svenska bolag finnas i 1917 års lag särskilda bestämmelser om frivillig överlåtelse av livförsäkringar (237 §). Härigenom öppnas möjlighet för svenskt försäkringsbolag att till annat inländskt försäkringsbolag överlåta vare sig alla sina livförsäkringar eller viss del därav med verkan att bolaget självt blir fritaget från sina förpliktelser på grund av försäkringsavtalen utan att medgivande till överlåtelsen av alla försäkringstagarna behöver inhämtas. Dylik överlåtelse kan nämligen ske med försäkringsinspektionens medgivande och under förutsättning att icke en viss del (minst en femtedel) av de försäkringstagare, vilkas försäkringar äro i fråga, motsätter sig denna.

Genom propositionen avses att beträffande utländska försäkringsanstalter införa likartade bestämmelser om deposition av värdehandlingar, administration samt frivillig överlåtelse av försäkringsbestånd.

Bestämmelser om *deposition* meddelas i 8 § i förslaget. Utländsk försäkringsanstalt, vars rörelse här i riket omfattar livförsäkring, skall sålunda i föreskriven årlig uppgift till försäkringsinspektionen under benämningen försäkringsfond såsom skuld upptaga det å räkenskapsårets sista dag beräknade värdet av anstaltens ansvarighet på grund av redan inträffade försäkringsfall (ersättningsreserv) samt på grund av löpande försäkringar (premiereserv). Premiereserven beräknas därvid enligt grunder, som försäkringsinspektionen

godkänt. Försäkringsfonden med tillägg av det belopp, varmed en tjugondel av fonden må överskjuta vad anstalten redan för närvarande skall ha nedsatt för livförsäkring, skall redovisas i vissa slag av värdehandlingar eller andra särskilt uppräknade tillgångar. Värdehandling må ej upptagas över sitt verkliga värde. Under förutsättning att de värdehandlingar, i vilka försäkringsfonden jämte tillägg redovisas, beräknas kunna å tider, som med hänsyn till beskaffenheten av anstaltens förbindelser prövas tillfredsställande, förvandlas i penningar till belopp motsvarande det angivna värdet må dock värdehandling, som varit upptagen jämväl i nästföregående års redovisning, kunna åsättas det då beräknade värdet ändå att marknadsvärdet är lägre. Värdehandlingarna skola förvaras här i riket på visst angivet betryggande sätt. I handlingarna skola försäkringstagarna njuta panträtt såsom i handfången pant till säkerhet för fullgörandet av anstaltens på försäkringsavtalen grundade förbindelser. För varje år skall anstalten senast inom åtta månader efter räkenskapsårets utgång sätta i förvar de värdehandlingar, i vilka redovisas inträdd ökning av försäkringsfonden jämte förut angivet tillägg. I fråga om utbekommande eller utbyte av värdehandling, som satts i särskilt förvar, samt om anmälningsskyldighet för försäkringsinspektionens ombud skola bestämmelserna i 217 § lagen om försäkringsrörelse äga motsvarande tillämpning. Finner försäkringsinspektionen att de till redovisning enligt 8 § avsatta tillgångar icke äro tillräckliga, skall enligt 9 § bristen fyllas inom fyra veckor efter det generalagenten för den utländska anstalten blivit därom tillsagd av försäkringsinspektionen.

Enligt 12 § i förslaget skall särskild *administration* inträda, om tillstånd för utländsk försäkringsanstalt att här i riket driva livförsäkringsrörelse återkallats. Med avseende å denna skola de i 1917 års lag om försäkringsrörelse meddelade bestämmelser om administration i tillämpliga delar gälla. Vid administration beträffande utländsk försäkringsanstalt må dock överlåtelse av livförsäkringarna ske, förutom till inländskt försäkringsbolag, jämväl till utländsk anstalt som erhållit tillstånd att driva livförsäkringsrörelse här i riket. Har anstalt i annat fall upphört driva livförsäkringsrörelse här i riket, skall anstalten ändock vara pliktig att på sätt i 8 § stadgas redovisa försäkringsfond för redan meddelade livförsäkringar jämte tillägg samt i förvar nedsätta de värdehandlingar, vari inträdd ökning av fonden jämte tillägg redovisas. Fullgöres ej sådan redovisning och nedsättning eller finnes eljest anledning antaga att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, ankommer det på försäkringsinspektionen att besluta, att administration skall inträda.

Uti 13 § i förslaget stadgas om *överlåtelse* av försäkringsbestånd, att om utländsk försäkringsanstalt vill överlåta samtliga sina till rörelsen här i riket hörande livförsäkringar till inländskt försäkringsbolag eller utländsk anstalt, som erhållit tillstånd att driva livförsäkringsrörelse här i riket, skall i tillämpliga delar gälla vad i 237 § i lagen om försäkringsrörelse stadgas angående överlåtelse av svenskt försäkringsbolags livförsäkringar.

Uti 14, 15 och 19 §§ i förslaget innehållas vissa ändringar beträffande

de uppgifter som må intagas i för allmänheten avsedda meddelanden, ersättning till ombud som i vissa fall förordnats av försäkringsinspektionen samt straffbestämmelserna.

I 21 § i förslaget återfinnes en redan i gällande lag befintlig regel att med livförsäkring i lagen förstås jämväl livränteförsäkring och kapitalförsäkring för livsfall. Därjämte innehåller denna paragraf, att vad i 8, 9, 12 och 13 §§ särskilt stadgas angående livförsäkring skall äga motsvarande tillämpning i fråga om annan personförsäkring, som meddelas för livstid eller för längre tid än tio år. Lagen skall däremot icke äga tillämpning i fråga om återförsäkringsrörelse.

Det lagförslag, för vilket utskottet nu i huvudsak redogjort, har jämväl föranlett vissa ändringar i lagen den 8 april 1927 om försäkringsavtal. Innebörden av dessa ändringar är att, om utländsk försäkringsanstalt försättes i konkurs eller upphör att här i riket driva försäkringsrörelse, skall icke försäkringsavtal förfalla eller försäkringstagare äga uppsäga försäkringsavtal, för så vitt särskild administration för tillvaratagande av försäkringstagarnas rätt inträder.

Utskottet. De genom förevarande proposition framlagda förslagen ha till huvudsakligt syfte att svenska försäkringstagares rätt gentemot utländska försäkringsanstalter, som här i riket driva försäkringsrörelse, skall bliva mera tryggad än nu är fallet. Härvid synes särskilt den skärpta skyldigheten beträffande deposition av värdehandlingar böra uppmärksammas. För att emellertid depositionen skall bliva betryggande torde vara angeläget att, såsom försäkringsföreningens sakkunnignämnd framhållit i ett av nämnden avgivet yttrande i frågan, de deponerade värdehandlingarna som regel äro svenska. Härutinnan har försäkringsinspektionen erinrat, att inspektionen beträffande de svenska försäkringsbolagen i regel ansett sig böra godkänna värdehandlingar i utländsk valuta för redovisning av livförsäkringsfond allenast om och i den mån bolaget utställt försäkringar i samma valuta, samt att inspektionen ansett samma tillämpningsregel böra komma till användning beträffande här i riket arbetande utländsk anstalts livförsäkringsfond. Även utskottet anser, att bestämmelserna om försäkringsinspektionens tillsyn måste anses giva inspektionen befogenhet att kräva att de deponerade tillgångarna i erforderlig omfattning utgöras av svenska värdehandlingar. Mot den närmare utformningen av förslagen har utskottet icke funnit anledning till erinran.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 februari 1934.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Anderson* i Hägelåkra, *Klefbeck, Bissmark, Larson* i Lerdala, *Svenson* i Eskhult*, *Öhman** och *Heüman;*

från andra kammaren: herrar *Lindqvist** och *K. A. Westman,* fru *Östlund,* fröken *Wellin* samt herrar *Berg*, Björling, Rudén* och *Hermansson.*

---

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.